

Наслов оригинала: CUENTOS CLÁSICOS  
© SUSAETA EDICIONES, S.A.

Издавач: Моно и Мањана • Ружно паче (суиздавач)  
• Народна књига, Подгорица (суиздавач) • Сладабони Д.О.О,  
Бања Лука (суиздавач) • За издавача: Мирослав Јосиповић и Ненад Атанасковић  
• Главни и одговорни уредник: Александар Јерков  
• Уредници: Небојша Бурзан и Војин В. Анчић • Превод: Гордана Михајловић  
• Лектура: Саша Новаковић  
• Компјутерска припрема: Љиљана Пекеч  
Штампано у Кини

CIP - Каталогизација у публикацији  
Народна библиотека Србије, Београд

821-344(082.2)

Бајке и басне за девојчице и дечаке / [уредник Небојша Бурзан ;  
превод Гордана Михајловић]. - Београд : Моно и Мањана :  
Ружно паче ; Подгорица : Народна књига, Сладабони Д.О.О. : Бањалука,  
2011 (Кина). -  
354 стр. : илустр. ; 19 cm

Превод дела: Cuentos clásicos.

ISBN 978-86-7804-430-4  
1. Бурзан, Небојша [уредник]  
COBISS.SR-ID 184740620

Умножавање овог дела или његове измене могу се извршити само уз сагласност носиоца ауторског права. Уколико је потребно да фотокопирате или скенирате неки део ове књиге, обратите се организацији CEDRO (Шпански центар за репрографичка права).





**Бајке и басне  
за девојчице  
и дечаке**



# Млекарица

У једној кући на планини, живела је млекарица са мајком. Звала се Марија и сваког дана је музла овце. Од оно мало млека што је добијала, правила је сир или маслац. Али, једног јутра крчаг је био пун, па је одлучила да прода млеко на вашару у оближњем селу.

Марија је ставила крчаг на главу, јер тако су у њеном крају жене носиле крчаге, и запутила се на вашар.





Била је толико радосна да је запевала, а затим је почела наглас да машта.

- Новцем који добијем за млеко, купићу сто белих, крупних и свежих јаја. Из јаја ће се излећи сто пилића који ће пијукати пију, пију. Свакога дана ће пунити трбушчиће пшеницом и кукурузом. Већ видим како су порасли ти дебељушкасти пилићи! Кад буду најлепши, продаћу их на вашару по доброј цени.

У мислима, млекарица је већ бројала зарађени новац.

- Парама које добијем за пилиће, купићу прасе. Оно ће јести кромпир и кукуруз из баште. Кад се добро угоји, продаћу га и купићу теле и краву. Сигурна сам да





Ће моја млекара бити најбоља на планини. Изнад врата  
ћу окачити таблу на којој ће писати:

Маријина млекара  
Најбоље кравље и овчије  
млеко. Изврстан сир,  
свеж маслац.



Марија се толико занела да није опазила камен на путу. Саплела се и пала и крчаг се разбио у парампарчад. Девојка је горко заплакала и закукала:  
- Збогом млеко, збогом пилићи, збогом лепо моје прасе, збогом кравице, збогом теленце! Збогом сви моји снови.

Кад је мајка чула шта се догодило, утешила је Марију и рекла јој да не заборави овај савет:

*Да би се твоји снови  
остварили на јави,  
добро отвори очи:  
нек ти кораци буду  
пажљиви и прави,  
и гледај пут којим  
твоја нога крочи.*



# Аладин и чаробна лампа

**Н**екада давно живео је скромни кројач по имену Мустафа, са женом и сином Аладином.

Кад је кројач умро, Аладинова мајка је почела да преде вуну како би њих двоје имали од чега да живе.

Једног дана, у њихов град је стигао чаробњак из Африке, пришао младићу, направио се да га познаје и упитао:

- Ти мора да си син кројача Мустафе, је ли?





- Јесам, господине - одговорио је Аладин - али мој отац је умро.

- Сироти мој брат! Кад је тако, спреман сам да помогнем твојој мајци и теби. Пођи са мном и даћу ти део свог богатства.

Аладин је кренуо са њим и обрели су се ван града. Чаробњак је подигао један камен и рекао

Аладину да сиђе у пећину.

- Видећеш небројена блага, али ништа



не дирај, треба да узмеш само једну лампу. Овај прстен ће те штитити.

Кад је Аладин хтео да изађе, човек му затражи лампу, али младић је одбио да му је да, плашећи се да ће га чаробњак преварити.

Чаробњак изговори неколико чудних речи и камен се спусти на улаз у пећину и Аладин остаде унутра. Чучао је у мраку, заробљен у пећини, док није случајно дотакао прстен. Тада се појавио дух, и рекао му:

- Кажи шта желиш, и твоја жеља ће бити испуњена.

- Избави ме одавде!

Истог

трена,  
Аладин се створио испред пећине,  
и путем се вратио у град.

Кад је стигао кући, извукао је лампу да је обрише од прашине. И тек што је прешао дланом преко лампе, појавио се још један дух.

- Шта желите, господару? - питао је.



- Донеси нам одећу и нешто за јело - затражио је Аладин.

Истог часа су се однекуд појавиле послатице послужене у сребрним посудама и свилене хаљине и одела.

И тако, уз помоћ чаробне лампе, Аладин и његова мајка живели су срећно, заборавивши на глад и сиромаштво.

Једног дана, Аладин је упознао лепу султанову ћерку и заљубио се у њу. Захваљујући лампи, изашао је пред султана с великим благом и овај му је дао ћеркину руку. Аладин и принцеза су се венчали и живели веома срећно у свом дворцу, док се једног кобног дана није опет појавио лажни стриц, с намером да се освети. Прерушен у трговца, успео је да убеди принцезу да му прода чаробну лампу, о чијим моћима она није ништа знала.

Чаробњак је протрљао лампу и наредио духу:



- Однеси овај дворца негде веома далеко.

И дворца је нестало. Кад је чуо за то, Аладин је протрљао чаробни прстен који је још увек био код њега, и успео је да ухвати чаробњака. Онда је пожелео још нешто:

- Желим да заувек протераш одавде тог злог човека и вратиш мој дворца тамо где је и био.

Његове жеље су испуњене, и Аладин и принцеза су живели срећно до краја живота.

